

Meditatie.

Publicatie De Schakel, kerkblad van de protestantse gemeente te Chaam c/a, juni 2017

Deel je leven: drie is één en delen is vermenigvuldigen

Jaren geleden schreef ik voor het Amsterdamse kerkblad een artikel over de Drie-eenheid. Het blad kwam uit in de week na Pinksteren. In de kerkelijke kalender heet de zondag na Pinksteren 'Trinitatis', een moeilijk woord voor Drie-eenheid. Met Pinksteren vieren we de komst van de Heilige Geest, daarmee is de Drie-eenheid voltooid. Zo zou de gedachte kunnen zijn, maar de Geest was er natuurlijk altijd al. het Bijbelboek Genesis begint ermee: de Geest van God zweefde boven de wateren. Geest, Wind, Vuur,... Misschien was het vuur er een beetje uit en moest de Geest opnieuw gaan waaien. Moet de Geest altijd weer opnieuw gaan waaien. Als je het zo bekijkt, speelt het feest van Pinksteren zich vooral in onze eigen tijd af, in het hier en nu. In de tijd dat ik dat artikel schreef, volgde ik net een college over de geschiedenis van de kerkvaders en de tijd van de concilies. De tijd dat de Apostolische Geloofsbelijdenis is geschreven. We hadden een zeer bevlogen docent, die uitlegde dat het wereldbeeld in die tijd totaal anders was dan nu. De onzichtbare, geestelijke werkelijkheid werd als veel belangrijker beschouwd als de tastbare en bewijsbare werkelijkheid. Vandaar dat mensen in staat waren tot ingewikkelde en abstracte gedachtenconstrucies zoals die van de Drie-eenheid. Vader, Zoon en Heilige Geest, ze zijn drie en tegelijk ook één. Tegenwoordig snapt niemand dat meer. Het bevlogen verhaal van mijn docent had ik geprobeerd om te zetten in gewone mensentaal. Dat was niet helemaal gelukt, want van diverse kanten kreeg ik het commentaar dat het toch wel een moeilijk artikel was geworden. Vader, Zoon en Geest zijn drie, maar in essentie zijn ze dezelfde. Een beetje zoals de essentie van peer hetzelfde is, terwijl je toch drie peren kan zien. Een predikant en mederedactielid reageerde woedend op de illustratie die ik erbij had uitgekozen. Drie peren, dat is toch veel te platvloers om zoiets heiligs als de Drie-eenheid mee te illustreren. Bij navraag bleek dat hij het artikel niet had gelezen.

Veel moderne mensen, ook predikanten, slaan de leer van de Drie-eenheid liever over. De gedachte dat drie gelijk is aan één, past niet meer bij deze tijd. Toch houd ik wel van die tegendraadsheid. Drie verschijningsvormen van één en dezelfde God, een God die zich niet in menselijke beelden of woorden laat vangen. Een God die niet kan rekenen, of liever: die op een andere manier kan rekenen dan wij gewend zijn. Niet optellen en aftrekken met exacte cijfers, maar delen en vermenigvuldigen tegelijkertijd. De drievuldige God bestaat in drieën en toch is God één en ondeelbaar. Niet deelbaar, maar wel mededeelbaar. Gods Geest kan je niet opdelen, maar wel uitdelen. Want bij God is delen tegelijk een vorm van vermenigvuldigen. Zoals bij het delen van het brood. En het delen van het Pinkstervuur. Drie, en toch één: daar zit een bijzondere en ongrijpbare dynamiek in. Dynamiek en creativiteit. Hier is God in beweging: creatief, wijs, liefdevol en heilzaam. Hoe, dat blijft een geheimenis, een mysterie. Deze beweeglijke, creatieve, liefdevolle God gaat ons bevattingsvermogen ver te boven. Dat vind ik het mooie aan de Drie-eenheid. Wat mij betreft mogen we als kerkmensen de Triniteit nog heel lang in ere houden, als inspiratie om te blijven geloven in wat eigenlijk onmogelijk is.

Ds. Sara Dondorp

Trinity, Eileen O'Keefe Byrne